

Bună! Eu sunt Matei.

Am șapte ani. Mie îmi place să mă joc
cu mingea. Mie îmi place să mă trag
cu bicicleta. Eu sunt în clasa I.

Poate sunt mic, dar sunt poznaș.

Pe mine mă supără războaiele mele care nu fac
ce doresc eu.

Acum îmi place mult la școală
pentru că fac jocuțele, dansăm,
pictăm și scriem.

BELDINAN MATEI ȘTEFAN
CLASA I

7 ani

TEL: 0766 790 427

carmendina16@yahoo.ro

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "G. APOSTOL
STĂNIȘESCU" - STRUCTURĂ BENEFICĂ

JUD.

BACĂU

Îmi place să mă joc împreună cu frații mei, noi de când eram mici, ne plăcea să ne jucăm împreună, noi ne jucăm multe jocuri frumoase cum ar fi: leapsa, de-a - v - ati - ascunslea, barba oarba, etc.

Mie îmi place să mă bucur de copilărie, o să mă mai pot juca, dar o să mă mai bucur acum cât mai pot. Este foarte tare să fi copil, mi-ar plăcea să fiu în continuare copil, dacă ar putea.

Noi mai dorim să facem poezie frumoasă și drăguțe; ne suim în copaci de lămâie și primăvara, chiar dacă ne mai certăm, noi niciodată nu o să purtăm una unul pe altul, noi ne certăm, dar după aceea ne împăcăm imediat și orice n-a întâmpla noi ^{ne} vorțim unul pe altul, niciodată nu am ieșit din curănt nici unul dintre noi.

PAVEL ELENA
EMANUELA
CLASA A VI-A
10 ani

TEL.: 0766 790427
carmemdima16@yahoo.com

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „G. APOSTOL”
ȘTĂNIȘEȘTI - JUDEȚUL BACĂU

CLASA A VII-A B

13 ani

TEL: 0766 790427

carmandina16@yahoo.com

ȘC. GH. I. G. APOSIU SĂTĂRIȘTI

Copilăria este cea mai magnifică perioadă a ființei omenesti. Aceasta poate fi cea mai frumoasă etapă a vieții, deși e plină de obstacole. Atunci când suntem copii trebuie să ne bucurăm din plin de fiecare clipă, deoarece aceste momente nu se vor mai întoarce, iar peste mulți ani ne va fi dor de toate clipele frumoase și cu voie bună petrecute de cele mai minunate persoane din viața noastră.

Copilăria pe care am avut-o și o am la țară nu ar da-o pe nimic, deoarece aici am împărtășit cele mai frumoase momente din viața mea cu prietenii și familia. Îmi amintesc cu drag și dor clipele pe care le petreceam de dimineață până seară pe câmp, în vântul vântului cald, în copaci din livadă, unde găseam gustasele cișec și dulci cu care ne făceam și cercei la urechi.

Vara era cea mai frumoasă perioadă a copilăriei mele, dar și a majorității copiilor, deoarece atunci lăsam orice grijă petrecută la școală și dăam start distracției. În fiecare sărbătoare ne adunăm mai mulți copii pe drum să ne jucăm diferite jocuri sau ne plimbăm cu biciclete.

Copilăria a fost și va fi întotdeauna etapa cea mai frumoasă a vieții, deoarece ea este asemenea unei stele căsătoare. Atunci când vezi o stea căsătoare

esti plin de suspans si merãndare. ^{Iti pui o} dorintã si doresti ca aceasta ^{din} ^{toatã} sã devinã realitate. Steaua dispare pe cerul larg, dar în urma sa lasã un sentiment nemãipomenit. Așa este si copilãria, te distrezi, esti fericit si vesel negãndindu-te cã toate acestea vor lua pleca într-o bunã zi ca acea stea cãzãtoare de pe cerul larg.

Copilãria este ca o poveste din basm. Aceasta poate avea momente frumoase, dar si mai puțin plăcute precum basmele povestite de către Frații Grimm. Trebuie sã fim serioși cã în povestile Fraților Grimm nu sunt întotdeauna doar momente pline de veselie si voie bunã. Uneori mai sunt si momente neplăcute ca în copilãrie. În copilãrie suntem deseori lipsiti de griji si probleme, dar în unele cazuri putem sã ne si împiedicãm de ele din diferite motive.

Atunci când vorbesc despre copilãrie, unul din melipsitele mele gânduri sunt legate de cea mai frumoasã si importantã ființã pentru noi copiii. Acea persoanã care ne încălzește întotdeauna sufletele este mult prea iubita noastră mamã. Mama este un exemplu pentru noi tãli. Aceasta întotdeauna ne dã putere pentru a depãsi frica tuturor obstacolelor puse de viațã. Mama pentru mine si cred cã pentru majoritatea copiilor lumii este cea mai dragã ființã, deoarece de când suntem mici ea ne îngrijeste si ne oferã toatã iubirea necondiționatã pe care un copil si - a

dorește de la un părinte. O mamă nu o putem considera doar pe cea care ne dă viață și atât. O mamă este acea persoană care se abate din răspundere pentru binele și fericirea noastră.

Bineînțeles că această iubire față de părinte nu este acordată doar mamei. Această iubire este acordată și acelei persoane de gen masculin din viața noastră, adică tatăl.

Tata este un bărbat puternic, harmonic, înimos, care are un caracter puternic și solid. El este onest și corect în toate acțiunile sale. El este un bun părinte la care își dă tot interesul pentru copiii săi. La fel ca și o mamă, el își iubeste toți copiii în mod egal și le oferă iubire, grijă, înțelepciune.

Lipsa de părinți în copilărie este uneori traumatizantă pentru unii, deoarece ei văzând cum prietenii și apropiații lor sunt fericiți împreună cu ambii părinți, ei pot aduna frustre și stări de anxietate gândindu-se de ce nu sunt ei în locul lor.

Copilăria este frumoasă, chiar dacă mai întâmpinăm unele evenimente neplăcute. Noi trebuie să fim pozitivi și să muncim pentru a ne îndeplini toate visele pe care noi le credem imposibile.

Copilăria mea.

19.04.2023

Când esti copil nimic rău nu ti se va întâmpla, ai protecție, ai respect și fadă iubirea părinților tăi.

Eu am o copilărie frumoasă, am o familie iubitoare de la care nu îmi lipsește nimic, tot ce îmi doresc se îndeplinește, și am avut un văr care este plecat acum în Italia, el este foarte bun, dar am făcut multe probleme, odată ne-am suț în apă și am căsut amândoi, ne-am lovit am plâns apoi ne-am ridicat și am răs foarte tare. Oricând odată nu-am plâns, am răs mereu, am răs poate de ureo două sau trei ori doar atât.

Aceea am răs să-mi îndeplinesc visul de a apăna oameni, săică să fiu politician.

Chiar iubese acest job fain, să apăni oameni, l'indrămet, l'chiar drăguț!

Eu nu am fost chiar un copil îngus și nici acum nu sunt îmi place să fac trăsmai pe acasă, odată am pierdut cheile de la casă și mama mea certat, dar le-am găsit.

Prolesatu Maria Cosmina

clasa a-VI-a B

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GEORGE APOSTOL" STĂNIȘEȘTI - STRUCTURĂ

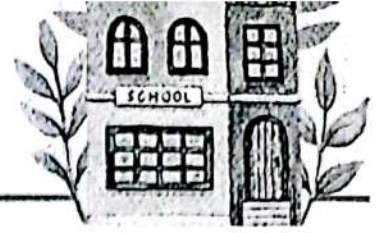
BENEFICIAR, JUDEȚUL BACĂU

13 ani

0766 790 427

carmendina16@yahoo.com

6. Descrierea sentimentelor trăite în prima zi de școală.

Copilaria mea

Eu sunt un copil răsfățat. Cumă
joc cu mingea. Dar mingea sa spart.

Eu sunt răit. Îmi place să mă bat cu pri
Îmi place să mă dau cu bicicletă.

Mama este cea mai bună din lume.
Tatăl este cel care aduce banii.

BUTNARU DAVID

CLASA I

0766790427

carmendina16@yahoo.com

ȘC. GIM. "G. APOSTOLU" STĂNIȘEȘTI

STRUCTURĂ BENEȘTI

Copilăria mea

Copilăria mea este una fericită pentru că sunt activă
mă joc cu prietenii mei, să merg la școală, deoarece vreau să
devin make-up artistă.

Ce e copilăria? Copilăria este prima treaptă în
labirintul vieții... de acolo totul pare atât de departe,
inimaginabil!

Ne putem juca cu literele, cerul nu este atât de departe,
trebuie doar să închidem ochii și ajungem acolo.

Ne bucurăm să atingem iarbă pretinzând că ne vom
desluși poveștile copacilor.

Atunci când vorbesc despre copilărie, primul meu gând este
legat de cel mai frumos lucru pe care îl are orice om pe
această lume: mama. Zâmbetul ei cald m-a întâmpinat de la
primele secunde de viață. Gheru-i liniștit mi-a șoptit povești
seară de seară și mi-a deschis drumul spre calea viselor frumoase
Chipul ei luminos mi-a călăuzit pași pe tot parcursul copilăriei
Pentru copilăria mea, mama a fost pentru mine exact ce
înseamnă razele soarelui pentru petalele plâpânde ale unei
flori: viață și speranță.

ILIE MELANIA IULIANA

CLASA A VI-A

0766790427

carmenclima16@yahoo.com

ȘC. GIM. "G. APOSTOL" STĂNIȘEȘTI - STRUCTURĂ BENEFICĂ

Capilăria

Capilăria din punctul meu de vedere, este cel mai fericit moment al vieții. În copilărie, fericirea se desfășoară într-un mod armonios. Zămbetele sunt preocuparea copiilor, fătă de noi, fiindcă nu doresc ca tristețea să se cumoască de la o vârstă așa de fragedă.

Fericirea, zămbetul unui copil se compară cu un soare galben strălucitor ce dă fericire celorlalți.

Când ești copil, cerul nu se vede, ca fiind numai un simplu albastru acoperit cu nori, când negri, când albi, nu, ci un copil vede un tărâm ce merită să fie explorat până la final, imaginația joacă rolul principal, acolo unde poți zbura fără să ai aripi, doar prin puterea imaginației.

Capilăria este asemănată cu un basm când ești mic, atunci crezi că o să fie mereu veselie, dar imediat viața nu este așa cum ti-o dorești, dar trebuie să rămânem întodeauna fericiți, ca și cum suntem iar copii.

Privind totul, perspectiva noastră este diferită decât cea a copiilor, însă noi putem decide, dacă vrem să fim adulți tristi sau copii bucurosi!

Nistor Daria - Andreea

clasa a vii-a

Școala Gimnazială „George Apostu” BENEȘTI

13 ani

carmendima16@yahoo.com

0766 790 427

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „G. APOSTU” STĂNIȘEȘTI - STRUCTUR

BENEȘTI - JUDEȚUL BACĂU

TEL: 0766 790 427

carmandina16@yahoo.com

ȘCOALA GIMNAZIALĂ U.G. APOSTOL "SĂNIȘEȘTI" - STRUCTURĂ BENEFICI

Copilaria

Copilaria este acea perioadă din viața fiecărui om care și-o amintesc cu mare drag.

Care se întorc cu gândul la ea de multe ori. Copilaria este etapa cea mai frumoasă, a vitării, a lipsei de griji și a convingeri că totul este posibil.

Amintirile din copilărie păstrează magia a ceea ce suntem noi cu adevărat, fără masă, fără așteptări, fără regrete, fără supărări de lungă durată.

Prin urmare nespunând din copilăria mea este vacanța de vară. Vacanța în care mă escotez până seara în copaci mei preferați, ciresul de la marginea gardului și mușul din spațiul casei. Mi plăcea să iau și o carte de povești, să mă pun la rădăcina unui copac și să scrieam uitată acolo până mă chema mama la masă. Nu de putine ori am adormit, dar m-am întors de fiecare dată la mușul meu.

În toatul verii când livada era plină cu ciresi ne strângeam toți copiii și plecam cu bicicletele în zi de sârbătoare și ne întorceam seara satului de ciresi coapte care le puneam după urechi și făceam cercei. Nu voi uita cât de am să trăiesc seriile în care ieșeam noaptea pe drum stând până tarziu bătăndu-ne cu aduță și făcând mâncare din ea.

Copilaria este perioada în care trăim fiecare clipă la maxim așa cum e,

1125758 74072912 - 1125911712 " UT207A P. AJA&THMID AJA022

Păra gânduri la cea fost sau ce va fi
când se apropia toamna soarel nostru
preferat să-i fi spunem așa era să intrăm
în fumul ce iesea de la pușcături de prin gră-
dini, cerșora parinții noștri le dădeau foc
sau să ne ascundem prin șopri de păpu-
șoi unde sau să ne batem cu ele.
Dar când vinea iarna colindam toate
drumurile și dealurile să găsim un loc
bun de somn unde acolo ne petreceam
toată ziua.

Vitam de foame, sete, casă sau că se
întâmpecase. Aerul rece ne înroșea obraji, iar
zăpada ne uda pământ la piele, dar eram
mai fericiți ca micidată.

Înnoțea cu care noi copiii ne trăim
copilaria este asemenea gingașiei prin care
florile gustă din splendoarea vieții și naturii.
Atunci când vorbesc ^{despre} copilarie, nu vorbesc
numai de timpul petrecut cu prietenii, dar și
cu familia. Familia fiind un lucru important
în copilaria fiecărui copil.

Când vorbesc despre copilarie lucrul
pe care îl are orice om pe această lume:
mama.

Înțelțul ei frumos și cald m-a întâmpina
de la primele secunde de viață. Chipul ei
frumos m-a calauzit pașii miei și fraților
mei pe tot parcursul copilarie care încă m-a
luat sfârșit.

Grădina cu care ne-a crescut atunci când
stăteam la ea mi s-a tiparit adânc în minte.
La fel și mirosul prăjiturilor care le
păcea cu drag pentru noi. Copilaria nu ar
fi completă fără primii ani ca elev, în care

... invariat sa scriem si sa citim.

Scala rămâne un capitol special din lumea copilăriei mele, o etapă plină de bucurie și împliniri.

~~În care~~ Îmi amintesc acele clipe de la scală în care orgoliul nu-și făcea apariția, cele momente în care mă certam cu cele mele colegi și ~~sig~~ ziceam că nu mai vorbesc deloc cu ele, dar a doua zi ne împăcam și ne jucam împreună.

Fiind mare acum mi-e dor de momentele în care plângeam din simplu motiv că mama nu mă lăsa afară atunci când plouă, ningă sau din orice alt motiv, de momentele când mă lăseau în geamuri.

Copilăria mea a fost și este o etapă minunată care cu siguranță nu o vei uita niciodată și mi-o vei aminti cu mare drag.

Un cuvânt de rămas bun:

Copilăria e inima tuturor varstelor - Lucian Blaga

Copilaria mea este buna. Eu ma joc cu bicicleta si ma joc cu jucariile. Imi plac Animpurile. Eu Im-
-vot foarte bine. Mie imi plac mult animalele tigri
lei ursicoola si alte animale. Imi place sa ma joc
sah

- Copilaria este o lume minunata, plina de
vesorie si plina de distractii.

IUE EDUARD

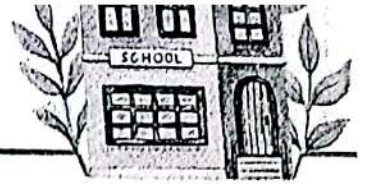
CLASA A II - A

0766790427

Carmendina16@yahoo.com
ȘC. GIM. 4 G. APOSTOL STĂNIȘES
STRUCTURĂ BENEȘTI

Copilaria mea

Copilaria mea este una fericita pentru ca sunt activa, imi place sa ma joc cu mingea, sa citesc si sper sa entiza si sa devin un om mare si sa pot sa-mi ajut fratii si pe mama mea.

Imi place acum la scoala, deoarece invatam lucruri noi la orele de dupa scoala, ni se da rechizite si mancare, noi credem ca ne aflam pe un tarâm magic, unde pictam, zambim si ne lucuram unii de ceilalti.

Când suntem copii sufletele ne zboara precum fluturi, suntem inocenti, dragalasi si fuminosi.

Atunci când vorbim despre copilarie, gândul ne zboară la cel mai fuminos lucru si anume: mama. Zambetul ei cald ne intampina de la primele secunde de viata. Dacă alipex curântul „copilarie termamul”, bunatat

în fața ochilor minții, precum o icoană,
apare figura blândă a bunicii.

Bunica și bunicul sunt foarte importanți pentru mine,
deoarece am locuit cu ei și mereu ne-au ajutat cu bani,
cu sfaturi și vorbe bune, erau blânzi și iubitori, dar din
păcate aceștia s-au la Doamne-Doamne

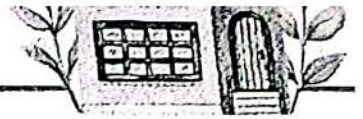
Dacă păstori copilăria mereu cu tine nu vei
înlătrâni niciodată.

Copilăria... eu cred că durează toată viața, astfel,
ca un loc uitat, se poate aprinde din nou oricând
în noi.

Copilăria este o perioadă magică în viața fiecărei
deoarece, doar atunci când ești copil, poți să fii lipsit de
griji și de preocupări. Este momentul în care poți să îți
construiești propria ta lume și să trăiești în mica ta par
din Rai, la care poți adăuga în fiecare zi ceva nou cu
ajutorul imaginației.

PAVEL ANA-MARIA, CL. A II
0766 790 427
carmendina16@yahoo.com
ȘC. GIM. "G. APOSTOLU STĂNIȘI
STRUCTURĂ BENEFII

Copilaria mea

Copilaria mea este precum una din
povesti si mi s-a placut sa ma joc cu
mingea si mi s-a placut sa ma joc cu copiii
si viul meu este sa devin politician.

Daca pe acest pamant ar fi statia flori
cate noapte curvindel ochiul unui copil
cea mai frumoasa perioada din viata unui om
este perioada indoiata copilaria. In copilarie

cel mai frumos este ca mama are grija de
mine si ma intrebata daca am mancat,
este singurul moment al vietii in care traiesc
totul la maxima intensitate, in care radem si
plangem in acelasi timp, in care ne suparam si
ne uitam. Mi s-a placut sa ma joc

„De-a v-ati ascunde” „Leturon” „Elastico”
sau Taria - taria verilor ortaj
caciutele sunt doar catarina din lacurile

magnificel jucate de mine Despre muzică și filme iarăși
sunt foarte multe de spus cu toți ne amuzăm
de muzica pe care o ascultăm

CIOBOTARU ALEXANDRU I
CLASA A IV - A B
0766 795 427
carmendina16@yahoo.com
ȘC. GIM. 4 G. APOSTOL
STĂNIȘEȘTI - STRUCTURĂ
BENEȘTI

Danciu Ioana, 13 ani

Nr. Telefon: 0773319376

Adresa de email: ioanalarisadanciu@gmail.com

Liceul Tehnologic Bustuchin

COPILĂRIE

E frumos să fii copil
Să ai părinții langa tine
Dar nu uita drag copil
Să îi răsplătești bine

Că ei în brațe te-au ținut
Și ți-au dăruit iubire
Te-au învățat mult mai mult
Și inima o știe

Adult ai vrut să fi odată
Să fii cea neegalată
Dar ți-e dor de copilărie
Când mâncai struguri din vie

Să te joci jocuri multe
Să alergi prin curte
La șotron neîncetat să sari
Și cu bicla să te dai

Iarna sania era sfântă
Pe zăpadă cea mărunță
Ne zâmbeau oamenii de zăpadă
Când beam ciocolata caldă

Mii de basme noi știam
Și alfabetul îl cântam
La școală învățam
Iar acasă noi dansam

Fluturi colorați zburau
Pomii mereu înfloreau
Păsările ciripeau
Copii pe campuri zburdau

Copiii jocuri inventau
Și poezii repetau
Serbările erau făcute
La școală, în curte

Dar acum nu doar cel nobil
Are un telefon mobil
Atunci copilăria era frumoasă
Când nu erau telefoane pe piață

Pe afara se auzeau copii
Ce se jucau zi de zi
N-ai sa mai găsești pe afara
Copii coarda sa o sară

În pomii ne cățărăm
Și cireșe noi mâncăm
La școală ne placea
Când eram cu ea

Cu scumpă copilărie
Cea rămas o amintire
Și tot i-aș dăru
Doar sa mai stea o zi

Tărâmul copilăriei

Cea mai frumoasă parte a vieții
fiecăruia este copilăria. În timpul
copilăriei, copii își creează o lume a lor,
jucăriile lor, în care orice este posibil.
Paginile acestei lumi sunt eu și îmi
plăce să mă joc. Dar cred că ori
ce copil are dreptul la o lume a lui,
doar că ne este frică de lumea aceasta
imaginară. Nu este frică ca să o creiem
d-ă nu ne imaginăm, lucruri reale.
Pentru, că din ce în ce îmbătrânim
și nu o să mai creiem, acești ani minunati
în care am-am distrat: cu părinții când
mergeam prin parcuri când mergeam în familie.
Eu cred că cel mai important din
viața noastră sunt părinții

Elev: PĂPOIU MARIA - OTILIA
clasa a III-a
Șc. Gim. Poiana Secului

Prof. îndrumător: BAROS IOANA

Școala Gimnazială

Casareci Roxana

Calabrazator: Pușan Cermădia
Elemă C.P.

Vârsta: 14 ani

Număr telefon: 0742243202

Adresa de e-mail:

Jărnămurile magice ale copilăriei casarecioroxana30@gmail.com

Copilăria este perioada vieții pe care, indiferent de trecerea timpului, o purtăm în suflet cu mândrie, așternându-se în viața fiecăruia ca a povești. În copilărie, ne bucurăm din plin de viață, fără grijile maturității, ne facem primii prieteni de care ne vom aminti mereu, petrecem timp cu părinții, avem o curiozitate nesfârșită fiind mereu însetați după lucruri noi, ne formăm personalitatea, iar cu ajutorul părinților și a cadrelor didactice punem bazele unei educații adecvate.

Răzvan începuse de doar câteva săptămâni clasa I. În aceste săptămâni a aflat că viața de școlar nu e chiar una ușoară, fiind foarte silitor și învățând într-o școală privată, arințele deveniseră dificile și oboseitoare. După o zi plină de joacă și muncă de elev, ajuns acasă Răzvan se așeza în pat și adoarme. Deodată se trezește într-o lume nouă și uimitoare pe care nici nu și-ar fi putut-o imagina. Totul era vesel, câmiile înverzite, animale pretutindeni, ciripitul păsărelor răsună de zor, cerul era de mină iar pe balta sa se întindea un urias curcubeu, de parcă pe acest tărâm era vesnic vară.

Răzvan a început să exploreze împrejurimile, iar admirând întreg peisajul nu se uită pe unde merge și calca într-o baltă cu noroi. Băiatul rămâne mirat de apariția bălții în mijlocul aceluia paradis. Brusc încep să se audă miște suspin și uitându-se mai bine zărește o fetiță foarte mică care plângea și realizează că de fapt balta ține de la lacrimile ei. Numele ei era Beatrie și plângea din cauza faptului că nimemi nu o iubea deoarece nu era frumoasă. Răzvan îi explică cum că dacă nici măcar ea nu se considera frumoasă, nimemi nu o va face. Nimemi nu ar trebui să-și pună singur bete în roate și să se ferască de iubire ei, din potrivă, ar trebui să o caute și să o cultive deoarece fără

iubire viața de multe ori nu are farmec, iar cei ce nu au o persoană dragă pe care să o iubească au falsa impresie că trăiesc când ei, de fapt, doar există. Beatrice se luminează la față când aude spusese băiatului și decide să-i se alature în explorarea țării noului ca semn de recunoștință.

În drumul lor, cei doi dau de o căsuță veche și urâtă unde decid să intre, acolo dau de Oliver un băiat de cinci-sprezece ani care nu îi respecta pe cei în vârstă, mereu ridicându-l în ceruri satul și părinții săi și nu voia să asculte de mamele deoarece se credea superior. Răzvan îi explică că respectul reprezintă unul dintre pilonii de bază ai oricărei relații și înseamnă, de fapt, acceptarea diferențelor dintre noi și să nu judeca, dar înainte de a respecta pe ceilalți trebuie să ne respectăm și pe noi înșine, la fel cum înainte de a putea să le arătăm altora iubire, trebuie să ne iubim pe noi înșine. Oliver se înveselește iar casa sa veche devine una nouă și plină de culoare iar Oliver se alătură și el lui Beatrice și lui Răzvan.

Mergând, cei trei dau de doi oameni care se ceartă deoarece unul dintre ei avea parumb iar celălalt grâu și se tocmiseră să facă un schimb iar fiecare să-i dea un sac celui alt din ce are. Omul cu grâu nu avea în-deajuns să umple sacul și așa începuse gălceava. Răzvan, bineînțeles că intervine și îi sfătuiește pe ambii să fie generosi deoarece bunățatea sufletărească, chiar dacă te poate face să pari mai rău este una dintre cele mai importante valori pentru că, ajutându-ne putem crește o lume mai bună. Cei doi realizează că ar trebui să se respecte și ajute iar apoi se îmbrățișează ca semn de împăcare.

Cei cinci prieteni decid să părăsesc țara în-țărâna lor, dar Răzvan, obosit atipeste câteva momente. Când se trezește este încă în camera lui și își dă seama că tatăl a fost un vis, dar măcar a învățat că indiferent de vârstă poți ajuta lumea să devină un loc mai bun respectând și învățând valorile umane.

Peripețiile unui elev pe stărâmul minunat al copilăriei

— Povestire —

— Pust, hai să-ți spun o întâmplare din viața mea. Bună, eu mă numesc Lorelay și să vă spun ceva, eu urăsc ora de istorie. Ora de istorie este cea mai groznică oră și nu din cauza orei ci din cauza profesoarei.

Era o zi mohorâtă, eu nu reușisem să dorm prea mult în noaptea de dimineața testului la istorie. Mi era foarte frică ca nu cumva să adorm în timpul testului. Trecură Prima oră, a doua oră și a treia oră aveam testul. Frica mă copleșea din ce în ce mai tare.

În sfârșit a venit și Profesoara, ne-a dat testele și am auzit doar: „Puteti să începeti!” atâta mi-a trebuit și imediat am luat pixul în mână și am început să scriu. Simțeam că mi se închid ochii din ce în ce mai tare. Mai țin minte doar atunci când am lăsat pixul jos și am adormit instant. Am visat că m-am trezit într-o grădină uimitoare. Era plină de flori și copaci. Am mers eu cât am mers până am dat de un Parc. Acolo erau leagăne, topogane și alte lucruri dragute. Când am vrut să mă dau într-un leagăn, a apărut cineva, s-a dovedit să fie Profesoara de istorie.

— Să nu te dai în leagăn! A spus Profesoara.

— Dor, de ce?

— Pentru că te poți accidenta.

— Oh, bine.

— Vino după mine!

— Bine.

Am mers ce-am mers cămăi am întrebato:

— Dor, mai avem mult de mers?

— Aproape am ajuns.

— Ok.

— Și iată, am ajuns.

— Unde mai exact am ajuns?

— La Pestera Copiilor.

— Pestera Copiilor?

— Da, Pestera Copiilor. Locul unde toți copiii se joacă. Trebuie să știi asta, căci am vorbit despre asta la ora mea.

— Aaaa, eu nu am fost stentă.

Îmi doresc să se termine cât mai repede ziua asta.

— S-a te uită! Ce avem noi aici?

— Un puzzle?

— Exact! Și vreau să-l rezolv.

— Eu?

— Da, tu!

— Bine, păi asta aici, cu asta aici și punem asta aici și gata, l-am rezolvat.

— Perfect! Să mergem!

— Aici este o întrebare. Răspunde la ea și vei trece.

— Hmmmm. Când a fost Marea Unire? Uuor.

— Hai să vedem dacă mai e ușor atunci când
o să scrii la tablă răspunsul în timp ce reciti
o poezie de Mihai Eminescu.

— Poftițiim? Bine o să încerc.

Te cheartie nebunescă, sigur era un vis.

— Am răspuns la întrebare în timp ce am
recitat o poezie de Mihai Eminescu. Te mai trebuie
să faci acum?

— Nimic. Ai trecut testul.

— Serios? Te bine.

— Acum vino după mine!

— Bine.

Am mai mers încă un sfert de oră, dar
într-un final am ajuns. Era un portal magic.
Profesoara mi-a zis să scrii în el.

— Hai, scrie în el!

— Nu, mie frică! Am tipat eu.

— Scrie în el ori ai doi la istorie! Tu alegi!

— Bine, scrie.

Și am scris. M-am trezit cu capul pe
benca. Se sună, m-am trezit doar pentru că am
scris clopotelul. Dar am luat nota zece scri
nu la istorie?

Poate Profesorii sunt săi cu noi, dar fac
asta pentru ca să ne îndrumă pe calea cea bună.

Poate totuși Profesoara de istorie nu e așa
de rea ci asta e doar în mintea mea.

Luzerca Sorina

Peripetii unui elev pe tărâmul mîmunit al copilăriei

A fost odată, ca niciodată, un copil pe nume Miron. El era fiul unei familii bogate, care locuia într-o casă mare și veselă. Miron era elev în clasa a III-a.

Deși părinții lui îi ofereau, de toate, băiatului nu-i plăcea să meargă la școală. Simțea că ceilalți copii erau răutăcioși cu el pentru că avea pielea măslinie și părul negru ca abanosul. Miron iubea animalele și, ori de câte ori, se simțea trist fugea în pădure unde cutreiera potecile și asculta cântecul vesel al păsărilor.

Într-o zi tocmai înainte de vacanța de vară, prietenul lui Miron, colegul de bancă, Florinel i-a spus acestuia că nu vrea să-i mai fie tovarăș de joacă. Miron tare s-a supărat. Auzind cuvintele răutăcioase ale prietenului său, și-a luat geanta și a fugit în pădure. Acolo se simțea în siguranță și acolo nimeni nu-i întorcea spatele fără motiv.

Colindând printre copaci înverziți, deodată, în calea băiatului a ieșit o veveriță. Aceasta l-a privit lung și apoi i-a zis:

- Băiat pumos, de ce ești trist?

Vite o alună.

Când vei avea, nevoie de ceva, n-ai decât să scoti alună, să-i spui dorința și ea îți se va îndeplini! Dar ai grijă, ea îți va îndeplini o singură dorință!

Mare i-a fost mirarea lui Miron, când și-a dat seama că înțelegea graiul veveriței. A luat el alună și a mers mai departe. Tot mergând, iată că în cale îi apare un iepuraș:

- Băiat pumos, de ce ești trist?

Vite un pufuleț din blana mea.

Dacă-l vei scoate, el te va face invizibil pentru o zi.

Din nou s-a mirat Kiron că înțelege glasul iepurii sale, dar nu apucă bine să se dezmeticească... și hop, o broscuță îi țiuie calea:

- Băiat pumos, de ce ești trist? Ja, mai bine această sticlută cu apă. Dacă vei bea o gură din ea, vei putea să călătorești acolo unde îți dorești. Surprins de toate acestea, Kiron s-a hotărât să meargă acasă să-i povestească și mamei cele întâmplătoare.

Pe drum însă, îl zărește pe Florinel. Era împreună cu noul său prieten din clasa a IV-a, Damian.

Tare ar fi vrut Kiron să afle ce pumoaie la cale cei doi. Deodată, își aminti de pupulele iepurii sale. Copilul îl scoase din bezna și... credeți... se făcu năvălit. Așoi află că cei doi băieți, după plecarea lui, rupseră florile din grădinița școlii și dăduseră vină... pe cine credeți? pe Kiron.

Auzind acestea, băiatul repede a scos aluna și și-a pus dorința ca întreaga grădiniță din curtea școlii să fie plină de flori pumoase și parfumate. Cum fapto a fost reparată, copilul s-a îndreptat liniștit spre casă. La poartă îl aștepta familia sa îngrijorată. A povestit părinților cele întâmplătoare, apoi a mers în camera lui, Kiron făcând câte o călătorie în locurile pe care vrea să le vadă.

Si-am încălecat pe o șar și v-am spus povestea asta.

Clasa: Flitan Ana-Maria

Clasa: a III-a

Școala: Școala Școlii Cernădă
școlii.

Prof. coord. Buculea

Alexandro.

Numele si prenumele: Flitan Radu Stefan.

Titlul lucrării: Trumusetea copilăriei la țară.

Vârsta: 11 ani.

Număr de telefon: 0743244017.

Adresă de e-mail: valentinaplitan@yahoo.com

Numele școlii: Școala Gimnazială Cernășia,
localitatea Boia de fier, Județul Gorj.

Colaborator - Pirtea Lucu - Petrut - clasa a -IV- a

Bună! Sunt Radu și vă măntușirese că m-am născut într-un sat micuț dar plin de viață și de prietenie, la poalele Munților Carâmb. Aici unde locuiesc eu, atmosfera rurală a rămas nealterată. În acest loc de vis toate anotimpurile sunt frumoase dar cel mai frumos anotimp care îi încântă pe copii, este primăvara. Atunci când natura prinde viață, copii sunt nerăbdători să iasă din case și să se joace pe plajurile și pădurile din apropiere tot felul de jocuri minunate care îi încântă la maxim.

Copilăria este lumea mirifică din care lipsește tristetea. Pe acest tărâm al fanteziei, buzele copiilor știu doar să râdă, iar sufletele lor zboară precum fluturii scurși în lumina caldă a soarelui de primăvară. Copilăria nu ar fi completă fără primii ani din viața de școală, perioadă în care învățătorii și profesorii noștri ne străduiesc din răsunători să ne educe și să ne formeze, în funcție de abilitățile din care suntem construiți fiecare. Școala rămâne un capitol special din lumea copilăriei mele, o etapă plină de bucurie, împliniri și peripeții.

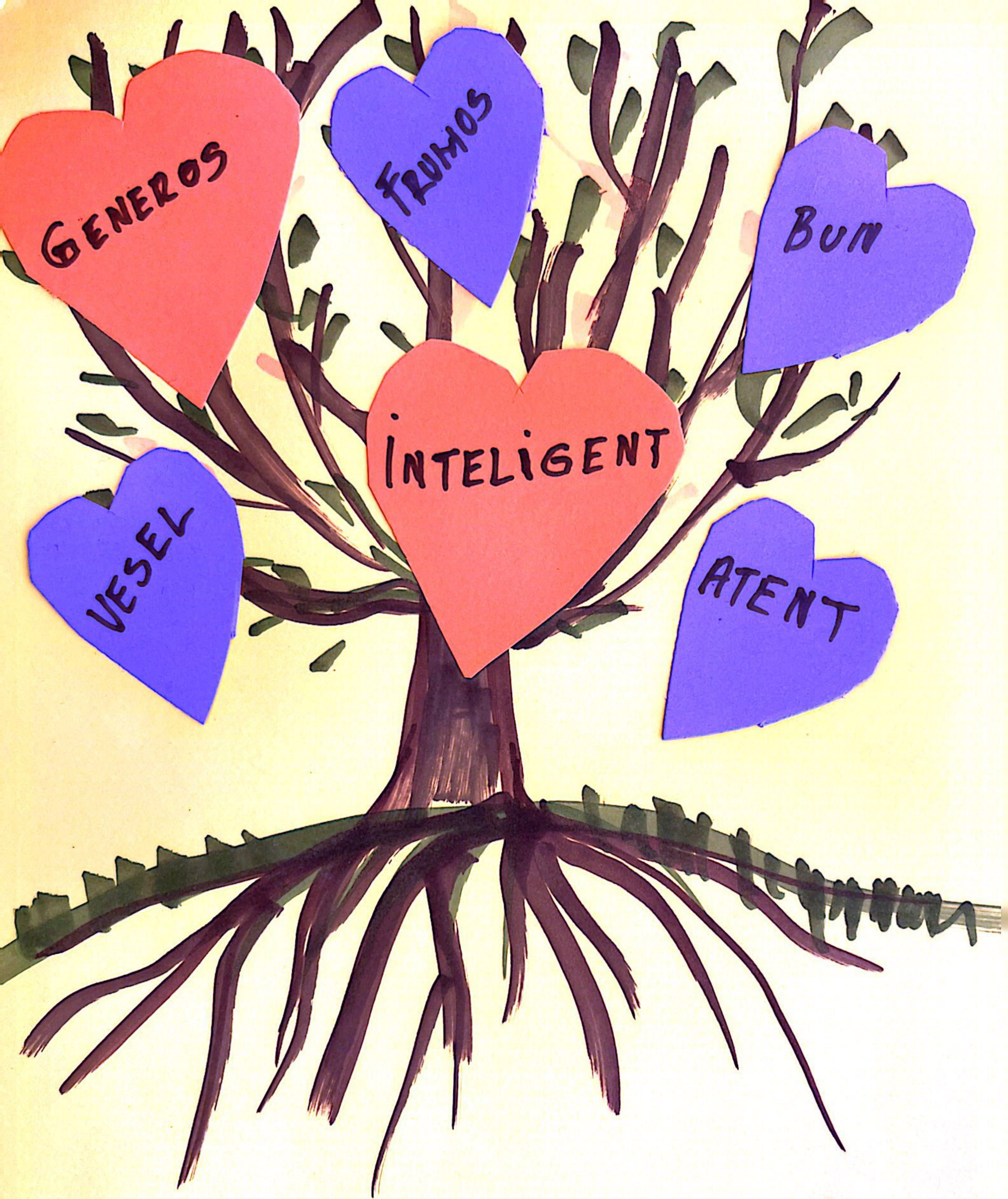
Între una din zile, la ora de biologie, doamna profesoară, pentru a ne ajuta să înțelegem mai bine națiunile de stalagmite și stalactite, ne-a dus în excursie la Peștera Mucierii care ne oferă

în comuna Baia de Fier, Județul Gorj. Pestera are o lungime de aproximativ 7000 de metri, dispusă în patru niveluri. Adevăratele atracții ale peșterii sunt Domul Mic, care are un aspect asemănător unei cupole gotice format prin precipitarea mizerabilă a calcitei. Celelalte încăperi sunt Sala Altareului, Văleul Altareului, Amosquel, Bandelabrul, Mare și imaginea Stăncii. Însăghețată denumită datorită surgerilor opideului de fier. La un moment dat am întâlnit o cupolă înaltă de 17 metri de unde au zburat o colonie de lilieci. Zborul liliecilor ne-a luat pe toți prin surprindere. Unii colegi s-au speriat atât de tare încât și-au pus mâinile la ochi și au început să țipe. Doamna profesoară împreună cu ghidul au încercat să ne liniștească, explicându-ne că liliecii nu ne vor face nimic rău, fiind chiar prietenoși și pasnici. După ce ne-am liniștit și am înțeles că nu suntem în pericol, am început să ne amuzăm de reacția noastră și să ne imităm unii pe alții cum ne-am manifestat atunci când liliecii au început să zboare. După această peripetie, am mai admirat și celelalte atracții ale peșterii care sunt Văleul Muierii, Rozinelele Mari, Cascadele împietrite, Dantela de piatră, Poarta Gola cu Suavo, Sala Turcului. În Galeria Urșilor am văzut resturi scheletice de urși, lei, hiene, vulpi, lupi, capre sălbatice și mistreți. În Pesteră Muierii s-au descoperit urși de cavernă complet pietrificați. La ieșirea din peșteră, am avut un moment de admirație care creștea pe pereții de piatră. Era de-a dreptul urimitor!

Eu îmi petrec timpul liber citind, ascultând diverse genuri de muzică și mă antrenez la o Școală de Fotbal. În timpul anumitor weekend-uri jucăm și meciuri de fotbal

cu diverse echipe din Județul Gorj. Aceste hobby-uri
mă ajută să-mi dezvolt imaginația, letura mea
creativă și să-mi mențin o minte sănătoasă într-un
corp sănătos.

Copilăria mea se apropie cu pași repezi de preado-
lescență dar, dacă îl areuultăm pe Sartor Bachelard
" Copilăria durează toată viața. Ea se întoarce mereu pen-
tru a înșelăteți secțiunile mari ale vieții de adult.
Păcii ne vor ajuta să găsim copilăria vie din noi,
această lume permanentă, durabilă, de reclintit." "

Mă iubesc pentru
că ...